

Kuninga Kuulutaja

PÄRNU KUNINGA TÄNAVA PÕHIKOOLI LEHT

05.04.2016

Me kanname oma sõpru südames ja nad ei ole kordagi öelnud, et neil on seal kitsas.

- Arvo Valton

Ülevaade sõbranädalast (lk 6-7)

Selles

numbris:

Tutvume lähemalt
uue õpetaja Alexiga 2

Saalis kõlas saksa
folkmuusika 3

Intervjuu õppealaju-
hataja Liinaga 4

Ülevaade sõbranäda-
la üritustest 6-7

Omalooming 8-9

Meenutades koolibal-
li... 10

Essee "Esimene aasta
õpetajana" 11

Tutvu uudissõnastuga 12

Mis on õppealajuhataja Liina pikkade juuste saladus? (lk 4)

Tutvume lähemalt noore õpetaja Alexiga

Tere kõigile! Minu nimi on Alex Väärt. Vanuseks on mul 19 aastat ning olen Pärnu kuninga tn põhikooli uus õpetaja. Tutvustaksin natuke ennast.

Olen tahtejõuline, sihikindel ja tegus inimene. Armastan väga sportida. Hea tervise nimel tasub end pidevalt liigutada ning sportides tunnen end tõeliselt elavana. Olen varasemalt tegelenud tennisega kaheksa aastat, kuid lõpetasin selle mängimise kolm aastat tagasi, kuna vigastasin küünarnukki. Praegu treenin end iseseisvalt jõusaalis, mängin saalihokit ning jalgpalli. Talvisel ajal meeldib ka väga suusatada, kuna just väljas sportida on see kõige parem *feeling*! Nagu ka igas teises eluvaldkonnas, soovin alati spordis anda endast parima. Samuti pean hädavajalikuks, peale füüsilise vormi arendamisele, ka vaimsete väärtuste arendamist. Tänapäeva noorte seas tundub raamatute lugemine mööduv nähtus olevat. Kuid just läbi korrapärase lugemise hoian oma mõttetöö tegevuses.

Kui rääkida minu haridusteest, siis see algas Pärnu ühisgümnaasiumis. Õppisin seal kõik üheksa klassi. Ma olin hinnetelt keskmine õpilane ning lõpetasin kooli neljade-viitega. Lemmikaineteks olid mul ajalugu, inglise keel ning loomulikult kehaline kasvatus. Tihti tundus, et õpetajad nõuavad meilt vast liiga palju, aga pärast kooli taipasin, et see on mulle ainult kasuks tulnud. Jätkasin õpinguid Pärnu kutsehariduskeskuses autotehnikuna. Alles seal sain ma aru, kui väga mulle eelmises koolis õppida meeldis.

Kutsekool kujunes ootamatult kergeks etapiks mu elus. Omandasin edukalt autotehniku eriala ning lõpetasin kooli kiituskirjaga.

Kuninga tänava põhikooli sattusin oma teistsuguste põhimõtete pärast. Ma ei kiida heaks maailmas toimuvaid sõdu ning seepärast otsustasin keelduda sõjaväeteenistusest. Eesti Vabariigis on võimalik valida selle asemel asendusteenistus. Nägin selleks ideaalset kohta just meie koolis! Loodan järk-järgult tutvuda kõigi õpilastega ja nautida meeldivat koostööd. Minu poole võivad kõik õpilased julgelt pöörduda!

Kuninga kooli saalis kõlas saksa folkmuusika

Reedel andsid Kuninga kooli õpilastele vahva kontserdi muusikud Saksamaalt. Meie sõpruskooli õpetaja Erhard Ohlhoff mängis tuubat ja lõõtsa ning talle hetkel Eestisse külla sõitnud sõber Rainer Schwarz tutvustas põnevat instrumenti – kontsertinat ja mängis ka kitarri. Mõlemad muusikud laulsid põhja-saksa dialektis (plattdeutsch), mida hr. Ohlhoff ilmekalt õpilastele saksa ja eesti keelde „tõlkis“. Kindlasti oli äratundmisrõõmu - paljud sõnad sarnanevad hoopis inglise keelele (lütje – little). Publik sai usinasti kaasa laulda ja rütmi plaksutada.

Hr. Ohlhoff on õpetaja Kielis Friedrichsorti koolis ja õpilasvahetus meie kooliga on kestnud kolm aastat. 18.–25. aprillini viibib taas kord 13-liikmeline õpilasgrupp õpilasvahetuse raames Kielis. Vastukülaskäigule oodatakse saksa sõpru septembris.

Sama päeva õhtul andsid saksa muusikud koos eesti sõbra Raido Koppeliga (VLÜ) kontserdi Ammende Villas. Kontsert läks täissaalile ja pani publiku kaasa elama. Selle kontserdiga avati Pärnus juba 6. korda ka Saksa Kevade programm. Tähtsaks hetkeks oli kohale tulnud Saksamaa Liitvabariigi Suursaatkonna esindaja proua Jaanika Floehr, kes oma tervituses tänas Pärnut kaasalöömise eest.

Saksa Kevad on mitmekülgne programm erinevatest üritustest: filmid, näitused, infotunnid, õpilasvõistlused, viktoriinid jms. mille eesmärgiks on tutvustada Eestis Saksamaad ja saksa kultuuri ning majandust ning luua kontakte. Seekordseks Saksa Kevade partneriks on Hesseni liidumaa.

Pärnus saab toimuma mitmeid üritusi, 7.04 kl 14.00 tutvustab gümnaasiumiõpilastele Tartu Ülikooli professor Silke Pasewalck koos kolleegide ja üliõpilastega edasiõppimisvõimalusi germanistika erialal. Üritus toimub Koidula gümnaasiumis. Kohal on ka Saksa Akadeemilise Vahetusteenistuse lektor hr Martin Schönemann, kes räägib (üli)õpilasvahetuse võimalustest.

Õpilastel on võimalus joonistada ja fotografeerida vendade Grimmide muinasjuttude põhjal, ees ootab miniolümpiaad 6.-7. klasside õpilastele ja traditsiooniline orienteerumismäng „Saksa jäljed Pärnus“. Pärnu Keskraamatukogu saksa lugemissaalis saab tutvuda näitusega Hesseni liidumaa inimestest ja paikadest.

Ene Kübarsepp, Pärnu saksa keele aineühenduse juht

Intervjueerisime meie kooli õppealajuhatajat Liina Õmblust, kes on alati särav ja positiivne nagu päike. :)

1. Mis sulle oma töö juures kõige rohkem meeldib?

Vaheldusrikkus. Iga päev on uus ja kõik muutub kogu aeg. Igav ei hakka. :) Ja lapsed on tõesti toredad!

2. Kas sul on juuksed kogu aeg nii pikad olnud? Miks neid kasvatad?

Ei ole kogu aeg pikad olnud, isegi poisipea on olnud. Mu juuksed kasvavad lihtsalt kohutavalt kiiresti ja see on kõige mugavam. Poisipeaga tuli liiga tihti juuksuris käia. :) Ma ei kasvatagi, nad ise kasvavad. See on meil perekonna viga, minu õel näiteks on hetkel kindlasti veel pikemad juuksed kui minul.

3. Kelleks tahtsid väiksena saada?

Mul ei olnud kindlat unistust, soovid muutusid sageli. Olin selline rahutu hing.

4. Kuidas sattusid siia kooli ning kuidas sai sinust õppealajuhataja?

Siia kooli sattusin peale ülikooli lõpetamist- tulin asendama ühte lapsehoolduspuhkusel olevat õpetajat 16 aastat tagasi ja siin ma ikka olen. :) Siin on väga toredad ja toetavad kolleegid - mõnus meeskond. Õppealajuhatajaks soovitas mul kandideerida direktor.

5. Milline peaks sinu arvates olema üks põhikooli õpilane?

Julge, aktiivne, meeldiv suhtleja ja koostööpartner. Samas ei tohiks siiski unustada oma kohustusi.

6. Kust sa pärit oled?

Olen pärit Viljandi maakonnast Tarvastu vallast, mis asub Võrtsjärve ääres.

7. Kas sul on mõni saladus, mida õpilased sinu kohta ei tea? Palun jaga seda meiega. Mul vist ikka ei ole saladusi, igal juhul ei meenu ühtegi saladust.

8. Mida sina koolielus muudaksid?

Kiirust võiks maha võtta. Tänapäeval jääb sageli kahjuks tunne, et pole aega süveneda. Ja kõiki toredaid asju ei jõua teha- tuleb teha valikuid.

9. Mis on sinu lemmiktegevus?

Mulle meeldib hästi süüa ja lugeda. Reisimine on alati põnev. Ja siis on reisilt tulles jälle mõnus kodus olla.

10. Kui sina koolis käisid, siis mis oli su lemmiktund? Miks?

Mulle meeldis väga matemaatika. See lihtsalt oli põnev.

11. Mis on läbi aegade olnud sinu lemmiktoit? Kui läbi aegade, siis äkki pannkoogid? Mul on palju erinevaid lemmikuid – mulle tõesti meeldib süüa. :)

12. Mis sind alati rõõmsaks teeb, kui sul on halb tuju?

Rõõmsad inimesed, hea nali, tore seltskond – need mõjuvad alati.

Intervjueeris Eiriin Jõgeva

Kevadvaheaja tegemised Kuninga koolis

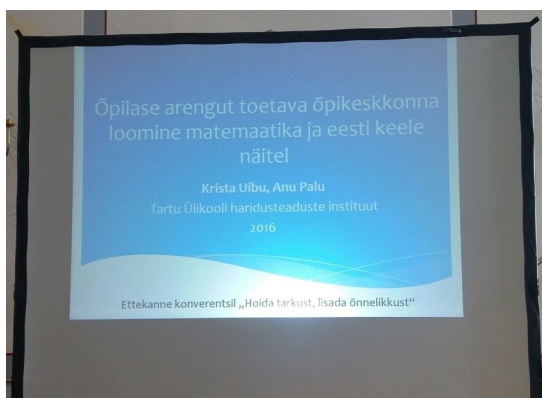
21.03 toimus meie koolis õpetajatele suunatud konverents „Hoida tarkust, lisada õnnelikkust“. Phd Anu Palu ja Phd Krista Uibu esinesid ettekannetega teemal “Õpilaste arengut toetava õpikeskkonna loomine matemaatika ja eesti keele näitel”, konverentsi moderaatoriks oli Ene-Mall Vernik-Tuubel.

Anu Palu ja Krista Uibu rääkisid põnevalt probleemidest, mis eesti keele ja matemaatika tundides esineda võivad ning pakkusid välja erinevaid lahendusi.

Saime video vahendusel näha Jaan Seimi ettekannet “Töö ja koolirõõm käsikäes Stockholmi Eesti Koolis”.

Hariduskonverents oli pühendatud Pärnu Kuninga Tänav Põhikooli 45. sünnipäevale ja koolihoone 140. aastapäevale.

Avati kunagise Pärnu Poeglaste Gümnaasiumi kauaaegse direktori Oskar Mälgu portree, mille autoriks on Vello Paluoja.

Sõbranädala tegemised

Meie koolis peeti 15.-19. veebruaril sõbranädalat. Sellega seoses toimus palju põnevaid üritusi. Vägaagi meeleolukaks kujunes stiilinädal.

Esmaspäev oli kuninglik päev. Osa võtsid paljud õpilased ja ka õpetajad. Ühtlasi sai 1. klassi õpilastel täis 100 päeva koolis. Teisipäev oli retropäev, kolmapäev oli loomapäev. Osavõtjaid oli väga palju. Eriti valmistas see rõõmu algklassi õpilastele. Neljapäeval oli sportlik päev. Osavõtjaid oli kõikidest klassidest palju. Ühtlasi esinesid kogu koolile 5.-9. klassi tüdrukud kehalise kasvatuse jaoks mõeldud tantsudega. Reedel oli meie kooli traditsiooniks saanud tudupäev. Osalejate arv oli suurim kõigist päevadest. Töötas sõbrapostkast, raamatukogus oli pimekohting raamatuga ning retroasjade näitus.

5.c klassi õpilased valmistasid klassiõhtul sõbraliku õpetaja ja õpilase ning suurepärase sõbra plakatid, mis läksid hiljem üles ka koolistendile. Kuuendad klassid kirjutasid sõpruse teemal luuletusi ja loovtöid.

Sõprus

Sõprus – seda ei saa murda,
on tunne, mille kohta pole kurta.
On vaja vaid sõpra,
kellega koos tegutseda.

Pole vaja öelda hüvasti,
sest tead, ta tuleb peagi tagasi.
Ei jäta sind ootama,
vähemalt mitte lootusega.

Saate naerda, saate nutta,
aga kõik need panete nurka.
Et teha ruumi uutele
ühistele mälestustele.

Loete teineteise mõtteid,
kui vaja on võtteid.
Tobedaid ja lollakaid,
kõigest nendest piisab.

Saate kõigest rääkida,
ilma teiste teadmata.
Te olete duo,
keda ei ole võimalik lahutada.

Sõber ei pea olema vana,
et oleks seda tunnet.
Olgu ta loom,
sõber on ta ikka.

Sel pole vahet,
kellega sa sõprust lood.
Sõprus peab olema aus,
muidu jääb see tõest kaugeks.

Inimene, kes on su selja taga,
on seal ka põhjusega.

Emily Anete Pukk
6.c

Sõprus

Tere, mina olen sõprus. Mina teen inimestest sõbrad. Olen teinud sõbrad nii kahest erinevast inimesest kui ka loomast ja inimesest. Sõbrad ei pea olema samade huvidega, samast rahvusest ega ka sama vanad. Üheks näiteks võin tuua kaks inimest, kes kohtusid, kui üks neist oli reisil võõral maal. Kohalik näitas turistile, kuhu ta võiks minna või mida teha. Turist oli väga tänulik ning nad jätkasid suhtlemist ja teevad seda siiamani. Nad on parimad sõbrad.

Olen ka näinud, kuidas üks mees leidis tänavalt kodutu koera. Koer oli väga sõbralik, kuid must ja haises. Mehel hakkas temast kahju ja ta viis koera koju. Ta pesi koera puhtaks, siis märkas, et ta meeldib koerale. Mees otsustas looma omale jätta. Koer pakkus üksikule mehele seltsi ning mees pakkus koerale kodu. See ongi ideaalne sõprus, kui mõlemal on teisele midagi anda. Sellest mehest ja koerast said parimad sõbrad, mis näitab, et alati ei pea olema sõprus kahe inimese vahel.

Alles hiljuti nägin, kuidas üks mees õpetas väikesele lapsele jalgpalli. Neil oli selle tegevuse juures ka lõbus ning enne, kui nad aru said, olid nad saanud headeks sõpradeks.

Tahan lõpetuseks öelda, et ma ei hooli vanusest, liigist ega rahvusest. Mina suudan kõigist sõbrad teha, kes seda vaid tahavad.

Henri Kald

6.c

Sõpruse võlu

Pole väga palju neid,
keda päris sõbraks pean.
Sõber pole see,
keda lihtsalt tean.

Raskeid aegu elad üle,
kui on sõbrad olemas,
kui kõik hästi, ikka tuleb
sõber sõpra toetama.

Loodan oma sõpradega
olla koos ma alati.
Mõnda tahan hoida kaua,
kuni oma surmani.

Usun oma sõbra sõnu,
tema usaldab ja teab,
et meil on koos mõnus,
teha siis võib palju head.

Totraid, tobedaid ja vahvaid
tegusid ning jamasid
korda saata me ei karda,
pole mingeid agasid.

Eliisa Beljaev
6.c

Külla minna, külla tulla –
sõpradega lihtne see.
Vabalt võime ennast tunda,
olla need, kes oleme.

Igalühel vaja oleks
kalleid sõpru oma teel.
Kus ka sõber ära poleks,
ikka jääme kokku me.

Veel omaloomingut...

Annabell ja nõid

Elas kord üks tüdruk, kelle nimi oli Annabell. Talle meeldis väga arvutis mängida. Oma vaba aja veetiski ta seal. Annabell pani isegi äratuskella varem helisema, et enne kooli arvutis mängida. Ühel õhtul, kui ta jälle arvutis mängis, hakkas tuba keerlema ja Annabell tundis, kuidas ta kahanes.

Järsku avastas ta ennast oma lemmikmängust, kus uhke ratsanik peab alistama kurja nõia ning päästma nõia vangist kuld kala. Siis taipas tüdruk, et tema ongi ratsanik ja nägi eemal puude vahel valget hobust. Hobusel oli kuldne sadul ja kuldsed valjad. Ta istus ettevaatlikult hobuse selga ja asus mööda kitsast metsa rada tee. Mets tema ümber sahises ja krõbises vaikselt. Veidi aja pärast nägi Annabell tee peal kolme hiiglast. Hiiglased tahtsid tüdruku ära süüa, kuid nad hakkasid vaidlema, kas peaks ta enne ära küpsetama. Sel ajal hakkas Annabell laulma unelaulu ja varsti jäid hiiglased magama. Tüdruk põgenes oma hobusega nii kiiresti, kui sai ja pääses hiiglaste käest. Kuu helendas taevas ja muutis metsaraja valgeks.

Kui Annabell jõe äärde jõudis, kuulis ta kedagi endaga puu otsast rääkimas. Üles vaadates nägi tüdruk puu otsas seitset oravat ja üks neist lausus: „Kui sa tahad nõida võita, on sul vaja seda õuna. See on võluõun, kui keegi seda üle kümne sekundi vaatab, tahab ta seda kohe süüa. Õun on aga mürgine ja kui nõid seda sööb, ta sureb.“ Annabell ei suutnud uskuda, et loomad temaga rääkisid, aga nii see oli. Ta pani õuna kotti, tänas oravaid ja hüppas hobusega üle jõe.

Ta teadis, et tal pole nõia võitmiseks igavesti aega, iga hetkega muutub nõid tugevamaks. Õige pea nägi ta seitsme mäe ja jõe tagant nõia lossi. Lossi juurde jõudes nägi tüdruk rippisilla. Ta läks ettevaatlikult sillale, kuid libastus ja jäi ühe kõie külge rippuma. Annabelli all laius kuristik. Suures hirmus võttis tüdruk kogu oma jõu kokku ja jõudis teisele kaldale. Seal ronis ta puu otsa, et näha, kas nõid paistab. Lossi ümbrus oli pime, nii et tüdruk otsis välja taskulambi. Siis kukkus ta selja taha kivi, tüdruk märkas, et üleval lendas nõid luuaga ning loopis kive. Annabell hüppas kiiresti puu alla, sest nii oli nõial raskem sihtida. Ta otsis kotist õuna, tuli puu alt välja, kattis oma silmad kinni ja näitas nõiale õuna. Nõid lendas alla, haaras tüdrukult õuna, hammustas seda ning kukkus luuult liikumatult maha.

Annabell võttis nõia vöölt võtme ja sisenes sellega lossi. Ta jooksis lossi, võttis kuld kala kaasa ja väljus hoonest. Annabell põgenes sealt oma hobusega, endal kala akvaariumiga tugevalt käes. Veidi eemal sõnas kuld kala: “Sa päätsid mind, võid soovida mult ühe soovi.” Ja tüdruk soovis: „Ma tahaksin koju.“ Järgmisel hetkel leidis ta end kodust arvuti tagant ja lubas endale, et ei mängi enam kunagi nii palju arvutiga. Ja kui ta surnud pole, elab ta õnnelikult veel siiani.

Kerttu Roosme

6.c

Meenutusi kooliballist

3. märtsil toimus Pärnu Kuninga Tänavä Põhikoolis VII kooliball. Osales 73 õpilast 5.–9. klassini. Sai tantsida, nautida suupisteid ja torti ning osa saada külaliste ja oma kooli esindajate esinemisnumbritest. Bänd Rain ja Tauri esines meie kooliballil juba kolmandat aastat. Lisalood ei tahtnud lõppeda.

Kõikidele meeldis väga ja nüüd jääb üle oodata järgmist aastat. Täname õpetaja Siirit, tänu kellele ball toimus, õpetaja Eljet suurepärase suupistete ning tordi eest, osalenud ja kaasa aidanud õpetajaid ja õppealajuhatajat Liina Õmblust.

Viiendikud soovivad

Minu lemmikraamatud on „Harry Potter ja saladuste kamber“ ja „Näljamängud“. Teose „Harry Potter ja saladuste kamber“ autor on J. K. Rowling. Mulle meeldib see raamat loomingulisuse ja naljade tõttu. Harry on selles teoses 12-aastane ja õpib teist aastat Sigatüüka koolis. Harry hakkab kuulma seinades sosinaid ja peab välja selgitama, kes või mis neid teeb.

„Näljamängud“ on kirjutatud Suzanne Collins poolt. Kui 16-aastane Katniss Everdeen osaleb Näljamängudel oma õe asemel, näeb ta seda oma surmaminekuna. Katniss on olnud surmale lähedal ennegi... Ta võistleb teiste vastu võitluses elu ja surma peale. Võitmine teeb sind populaarseks, kaotamine tähendab sinu surma.

Liso-Lizete Lemberg

5.c

Minu lemmikraamat on „Kriminaalne koolipapa. Viienda a kriminalistid“, mille autoriks on Ilmar Tomusk. Teos meeldib sellepärast, et see lugu on põnev, kriminaalne ja naljakas. Tegevus toimub tänapäeval. Raamatus on peategelasteks Piia ja Mati, kelle hüüdnimedeks on Kribu ja Krabu. Nende kooli tuleb uus direktor, kes on varem olnud pätt. Ta ei pahanda hilinejatega, lubab mürada jne. Koolis hakkab esinema vargusi. Kribu ja Krabu asuvad tööle koos Šotimaal elava Pauliga...

Soovitan seda raamatut nii poistele kui tüdrukutele.

Johannes Villmann

5.c

1. aprillil avaldati Õpetajate Lehes meie kooli õpetaja Kristiina essee teemal „Minu esimene aasta õpetajana“.

Minu esimene aasta õpetajana

Olen noor emakeeleõpetaja, kel hetkel käsil teine aasta õpetamist. Asusin ametisse kohe pärast ülikooli lõpetamist, kuigi algsed plaanid seda ette ei näinud. Soovisin esmalt minna paariks aastaks välismaale, teha lihttöid ning nautida elu. Need plaanid said unustatud kohe, kui juhtusin märkama Pärnu Kuninga Tänav Põhikooli tööpakkumist. Tundsin, et tegemist on saatusega ning kandideerin juba samal päeval. Nii tõigi elu Valgamaa tüdruku Tartust Pärnusse.

Kui praegu oma esimest tööaastat meenutada, siis tunduvad mõned seigad ikka väga kummalised. Mäletan, kuidas esimese veerandi jooksul planeerisin oma päevakava minutite kaupa. Keerulised olid need päevad, kui lisaks kiirele pesule tulid mängu ka juuksed. Paaril korral suutsin endast päris välja minna, kuna pidin õhtust kümme minutit juuste pesemisele kulutama. Isegi sõbrannadega kohtumine oli täpselt paika pandud. Ka seda soovisin kümneminutilise täpsusega teada. Nädala sees ei tahtnud ma teha muud, kui pärast tööd koju minna, magada ühe tunni ja siis poole ööni töid parandada ning järgmise päeva tunde planeerida. Iga uus kohtumine või kohustus tekitas suurt stressi. Kõik, mis oli tööväline, jäi tagaplaanile. Kui nüüd järele mõelda, siis pole ma näiteks ennast veebruaris ostetud korterisse siiani jõudnud sisse kirjutada.

Eelmisel õppeaastal ei osanud ma und väärtustada, tegime tihti koos õpetajast sõbrannaga nalja, et magamine on nõrkadele. Esimesel poolaastal magasin öö jooksul keskmiselt kolm-neli tundi, tuli ette ka neid öid, kui üle tunni või pooleteise magada ei jõudnudki. Teha oli palju ja aeg liikus halastamatu kiirusega hommiku suunas. Pole siis mingi ime, et nädala lõpuks olin omadega läbi. Ühel reedesel pärastlõunal juhtus nii, et istusin koju jõudes voodi servale, et sukkpükse ära võtta ning ärkasin mitu tundi hiljem.

Kuna vaevlesin pidevas unepuuduses, siis juhtus aasta jooksul nii mõnigi kord seda, et magasin hommikuti sisse. Loomulikult õnnestus mul sisse magada just 1. aprilli hommikul. Naljakas oli ärgates õppealajuhatajale helistada ja kõnet alustada lausega: „Hommikust, tegemist pole aprillinaljaga, ärkasin tõesti alles nüüd.“ Ühel korral juhtus ka nii, et unustasin lihtsalt oma 6. klassi tunni ära, selle eest määrasid õpilased mulle karistusluuletuse. Mis teha, reeglid on reeglid, luuletus tuli pähe õppida ning nõudlikule publikule esitada. Õnneks jäid nad minuga rahule, teenisin ära isegi aplausi.

Esimest korda tundsin end tõelise pedagoogina õpetajate päeval, see tähistas minu jaoks ka päeva, mil tundsin, et mind on koolimajja kenasti vastu võetud. Suhtlemine õpilaste ja kolleegidega oli palju vabam, erinevad üritused tekitasid sooja tunde. Õpetajate päev on kohe kindlasti üks mu lemmikpäevi aastas!

Kauneid hetki, mis südamesse jäänud, on palju. Ilusa mälestusena jääb meelde näiteks kaasalöömine kooli jõulunäidendis, milles osales kuusteist õpetajat ning ligi sada õpilast.

Klassikomplektid erinevad üksteisest palju, iga rühmaga tuleb kasutada õpetamismeetodeid, mis just neile sobivad. See annab pedagoogile võimaluse katsetada erinevaid lähenemisi ning seeläbi ise nii mõndagi juurde õppida. Ühele klassile meeldib väga minuga aeg-ajalt vestlusringe läbi viia, kus arutame põnevaid teemasid, mida üldiselt koolitundides ei käsitleta. Ühe sellise arutelu käigus sain endale hüüdnimeks Tulenõid, nii kutsub see klass mind siiani.

Esimene aasta õpetajana oli väga raske, siiski pakkus see kordades rohkem rõõmu kui muret. Olen äärmiselt tänulik, et saatus mind Pärnusse tõi. See otsus on andnud võimaluse tutvuda vahvate noortega, kes on alati uutele ideedele avatud. Üks õpilastest leidis hiljutise ühisarutelu käigus, et õpetajad ei mõjuta olulisel määral noorte valikuid, kuna nad on lihtsalt inimesed, kes seisavad klassi ees. Tahan olla rohkemat kui lihtsalt inimene, kes oma ainet õpetab. Loodan, et õpilased märkavad seda, kui palju ma neist hoolin ja nende õnnestumistele kaasa elan.

Kristiina Hunt

Lõpetuseks saate tutvust teha Johannes Aaviku Seltsi Facebooki lehel avaldatud uudissõnastuga.

Uudissõnastu:

Infrastruktuur ehk taristu
Tallinna Linnavalitsus ehk laristu
Vangla ehk karistu
Magala ehk naristu
Kool ehk haristu
Haigla ehk ravistu
Oksjon ehk paristu
Türi vald ehk türistu
Kõue vald ehk müristu
Sõjavägi ehk täristu
Eesti Post ehk kiristu
Delfi kommentaarium ehk viristu
Piratebay ehk tiristu
WC ehk soristu
Ike ehk oristu
Söökla ehk luristu
Doonorla ehk veristu
Leilisaun ehk keristu
Katlamaja ehk nõgistu
Kultuurimaja mere ääres ehk Viinistu

KAUNIST KEVADET KÕIGILE! :)